

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23780/2024
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ... и ББ из ..., које заступа Марко Крстин, адвокат из ..., против противника предлагача „Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром – Инфраструктура железнице Србије“ а.д. Београд, Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и ЈГСП „Нови Сад“ са седиштем у Новом Саду, ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/2024 од 20.06.2024. године, у седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/2024 од 20.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/2024 од 20.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев противника предлагача Републике Србије за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Р1 339/23 од 11.12.2023. године, обустављен је ванпарнични поступак покренут по предлогу предлагача, ради утврђивања накнаде за непокретност, за парцелу бр. .. у к.о. Нови Сад у површини од 1687 м2, а да се поступак по правноснажности одлуке спроведе по правилима парничног поступка, пред надлежним судом.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/2024 од 20.06.2024. године, ставом првим изреке, жалба предлагача је одбијена и првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви предлагача и противника предлагача Града Новог Сада за исплату трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Противник предлагача „Инфраструктура железнице Србије“ а.д. Београд поднео је одговор на ревизију.

Противник предлагача Република Србија поднео је одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23).

Правноснажним решењем, применом члана 16. Закона о ванпарничном поступку, обустављен је ванпарнични поступак покренут ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, по основу решења Народног одбора општине Нови Сад бр. 18049/1962 од 30.10.1962. године, донетог у складу са одредбама Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/58), с обзиром на спорну чињеницу по ком основу предлагачи претендују на накнаду, будући да из решења од 30.10.1962. године произлази да спорна непокретност није експроприсана већ национализована. Спорне чињенице завређују расправљање у парничном поступку и доношењем мериторне одлуке о постојању правног основа за исплату, а самим тим и о висини исте.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима је засновано побијано решење и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питање из домена примене материјалног права. Наводи ревизије се односе на питања процесног права у поступку оцене испуњености услова за обуставу ванпарничног поступка, што нису законом предвиђени разлози за изјављивање посебне ревизије.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ревизија изјављена против решења којим је обустављен ванпарнични поступак, којим се у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП поступак правноснажно не окончава, због чега је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер трошкови нису били потребни.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић